

I øvrigt foreligger der ikke i dette tilfælde nogen grunde til at fritage Den Helleniske Republik for forpligtelsen til tilbagesøgning af støtten.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. april 2003 af Giudice di Pace di Milazzo i sagen Provvidenza Regio mod AXA Assicurazioni SpA

(Sag C-425/03)

(2003/C 289/29)

Ved kendelse afsagt den 18. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. oktober 2003, har Giudice di Pace di Milazzo i sagen Provvidenza Regio mod AXA Assicurazioni SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er en national bestemmelse såsom artikel 1 i lovdekret nr. 18/03 — hvorefter sager henført under giudice di pace's kompetence vedrørende aftaler, der er indgået ved hjælp af blanketter eller formularer, og hvis værdi ikke overstiger 1 100 EUR, ikke kan underkastes en rimelighedsvurdering fra rettens side — forenelig med fællesskabsretten?

Sag anlagt den 10. oktober 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-433/03)

(2003/C 289/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. oktober 2003 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Claudia Schmidt og Wils Wouter, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og assisterende fuldmægtig Andreas Manville, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10 og Rådets forordning (EØF) nr. 3921/91⁽¹⁾, idet den har forhandlet, indgået, ratificeret og gennemført individuelle

bilaterale aftaler om godstransport ad indre vandveje med Rumænien, Polen og Ukraine, og idet den har afvist at opsig dem.

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 1356/96⁽²⁾, idet de med Rumænien, Polen, Ukraine, Den Tjekkiske Republik og Ungarn indgåede individuelle, bilaterale aftaler om godstransport ad indre vandveje er uforenelige med forordning (EF) nr. 1356/96, og idet den har nægtet at opsig dem.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Forbundsrepublikken Tyskland har herved tilsidesat Fællesskabets enekompetence til at indgå internationale aftaler i overensstemmelse med AETR-retspraksis, idet den har forhandlet, indgået, ratificeret og sat individuelle bilaterale aftaler om godstransport ad indre vandveje med Rumænien, Polen og Ukraine i kraft, der har indvirkning på de fællesskabsbestemmelser, som Fællesskabet har fastsat i forordning (EØF) nr. 3921/91. Denne forordning fastlægger betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende. Åbningen foretages gradvist. Den herved opnåede ligevægt forstyrres af artikel 6 i de med Polen, Rumænien og Ukraine indgåede aftaler, da de i tredjelande hjemmehørende transportvirksomheder har adgang til cabotage i Tyskland.
- Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10, idet den har forhandlet, indgået, ratificeret og sat de omhandlede bilaterale aftaler i kraft, efter at Rådet har givet Kommissionen forhandlingsmandat, og den tyske regering ikke kunne være uvidende om, at der var forhandlinger om en multilateral aftale i gang.
- De af Forbundsrepublikken Tyskland indgåede bilaterale aftaler er uforenelige med Rådets forordning (EF) nr. 1356/96 af 8. juli 1996 om indførelse af fælles bestemmelser vedrørende godstransport og personbefordring ad indre vandveje mellem medlemsstaterne med henblik på fri udveksling af tjenesteydelser for denne transport. De polske, ukrainske, rumænske, tjekkiske, slovakiske og ungarske person- og godstransportvirksomheder, der i medfør af de omhandlede bilaterale aftaler kan gives tilladelse til at udføre transport mellem Tyskland og de øvrige medlemsstater, opfylder ikke de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 373 af 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 13.7.1996, s. 7.